"నా కంటికి ఇంతదాకా దేవుడనేవాడు కనబడలేదు. ఇక్కడెక్కడైనా వుంటే ఆయన్ని దయచేసి చూపించండి." అర్థించాడు అతను.

వెంటనే ఆయన తలెత్తి ఆకాశంలోని నల్లటి దట్టమయిన మబ్బుల వంక చూపించి చెప్పాడు.

"అదిగో దేవుడు."

"అవి మబ్బులు. దేవుడెలా అవుతాయి?" ప్రశ్నించాడు ఆ జిజ్ఞాసి.

"ఎక్కడో వందల మైళ్ళ దూరంలో వున్న సముద్రం లోని నీటిని, ఎలాంటి సాధనం లేకుండా పైకి తీసి, ఎలాంటి వాహనం లేకుండా ఆ నీటిని ఇక్కడికి మోసుకువచ్చి, వర్ష రూపంలో ఇక్కడ కురిపించేది ఆయనే కాబట్టి ఆ మేఘాలు ఆయనే. మట్టిలో పాతి నీరు పోసినంత మాత్రాన, ఎలాంటి శబ్ద కాలుష్యం లేకుండా నిశ్శబ్దంగా ఏ విత్తనానికి ఆ ఫలాన్ని అందించేది ఆ దేవుడే కాబట్టి అదంతా కూడా దేవుడే. ఈ సృష్టిలో ఎక్కడ చూసినా కనబడేది ఆయన విభూదే, ఆయన శక్తే." వివరించాడు ఆ జ్ఞాని.

16. ముళ్ళ పొదలు

ఓ నగరంలోని ఉన్నత ప్రభుత్వాధికారి ఓ అడవిలోని ఓ సాధువుని చూడటానికి గుర్రం మీద బయలుదేరాడు. ఆ సాధువు ఆశ్రమ ప్రాంతం చేరుకున్నాక ముళ్ళచెట్లని కొట్టేసి దారిని చేసే ఓ పనివాడు ఆ అధికారికి కనిపించాడు. ఆగి అతన్ని ఆ సాధువు ఆశ్రమం ఇంకా ఎంత దూరంలో వుందని ప్రశ్నించాడు. పనిలో వున్న అ పనివాడు జవాబు చెప్పకపోవడంతో కోపం వచ్చిన ఆ అధికారి అతన్ని చర్నాకోలతో కొట్టాడు. తనని ఎందుకు కొడుతున్నాడో అర్థం కాక ఆ పనివాడు మిన్నకున్నాడు.

ఆశ్రమానికి చేరుకున్నాక ఆ సాధువు శిష్యుల ద్వారా ఆ పనివాడు సాధువేనని, ఆయన తను వచ్చిన మార్గంలో ముళ్ళచెట్లని కొట్టి దారి చేసే పనిలో వున్నాడని తెలియగానే, తను చేసిన పనికి పశ్చాత్తాప పడుతూ తిరిగి గుర్రం మీద సాధువు దగ్గరకి చేరుకున్నాడు. ఆయన కాళ్ళ మీద పడి తెలియక

చేసిన నేరానికి తనని క్షమించమని వేడుకున్నాడు. తన వంక వాత్సల్యంతో చూస్తున్న ఆ సాధువుని అడిగాడు ప్రభుత్వాధికారి.

"స్వామి! మీరు ఫలానా అని ఇందాక నాకు ఒక్కమాట ఎందుకు చెప్పలేదు?"

"నువ్వేం అడిగావో, ఎందుకు కొడుతున్నావో నాకు తెలిస్తేగా నేను ఏదైనా మాట్లాడటానికి."

"ఈ పనిని మీశిష్యులకి చెప్పక మీరెందుకు చేస్తున్నారు?" మళ్ళీ ప్రశ్నించాడు అధికారి.

"ఇది గురువు పని తప్ప శిష్యులది కాదు. మనలో వుండే కామ, క్రోధ, లోభ, మోహ, మద, మాత్సర్యాలనే ముళ్ళపొదలని పెరికివేస్తే కాని భగవత్ సాక్షాత్కారానికి మార్గం మనసులో కనిపించదు. ఇలాంటి ప్రవర్తన గల గురు సన్నిధిలోనే అది బాగా జరుగుతుంది." వివరించాడు సాధువు.

17. సిసలైన వజ్రం

ఓ అడవి నించి కట్టెలు కొట్టుకు వచ్చి గ్రామస్థులకి అమ్మే ఓ వ్యక్తిని, అదే అడవిలో తపస్సు చేసుకునే ఓ సాధువు గమనించేవాడు. వర్షాకాలంలో కట్టెలు తేలేని రోజు అతను, అతని కుటుంబ సభ్యులు పస్తులుండాల్సి వస్తుందని గ్రహించిన ఆ సాధువు, ఓరోజు అతని మీద జాలితో చెప్పాడు.

"నువ్వు దక్షిణం వైపు వెళ్తున్నావు. కాని ఉత్తరం వైపు వెళ్తే ఇత్తడి గనులు కనిపిస్తాయి. ఆ లోహం తెచ్చి అమ్ముకుంటే నీకు వారానికి సరిపడా తిండి దొరుకుతుంది."

వారం తర్వాత వాడు సాధువు దగ్గరకి వచ్చి చెప్పాడు.

"స్వామీ! మీరు చెప్పినట్లు చేసాను. మీకు నా కృతజ్ఞతలు."

"నీకిది చెప్పనేలేదు కదా? నువ్వు ఇంకాస్త ముందుకి వెళితే వెండి గనులు కనిపిస్తాయి. వెండి ముద్ద తెచ్చి అమ్ముకుంటే నెల పాటు నువ్వు, నీ కుటుంబ సభ్యులు హాయిగా బ్రతకచ్చు."